7 A 30/2001-24

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Miluše Doškové a JUDr. Michala Mazance v právní věci žalobkyně A. Š., zastoupené JUDr. Petrem Balcarem, advokátem se sídlem Praha 1, Štěpánská 20 proti žalovanému Ministerstvu zemědělství, se sídlem Praha 1, Těšnov 17 v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15.1.2001 zn. 1719/00-5010,

t a k t o :

Žaloba se o d m í t á .

Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou doručenou Vrchnímu soudu v Praze dne 7.3.2001 se žalobkyně domáhala přezkoumání rozhodnutí Ministerstva zemědělství – Ústředního pozemkového úřadu ze dne 15.1.2001 zn. 1719/00-5010, kterým bylo zamítnuto její odvolání (a odvolání J. M.) a potvrzeno rozhodnutí Okresního úřadu, okresního pozemkového úřadu v Prachaticích ze dne 7.11.2000 zn. PÚ-205/91/92/Mi/0/1019/00 o zamítnutí návrhu na obnovu řízení v pravomocně skončené věci tohoto úřadu (rozhodnutí o nepřiznání vlastnictví k nemovitostem ze dne 8.7.1998 zn. PÚ-205/91/92/Mi/0/894/98 potvrzené rozsudkem Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20.1.1999 č.j. 10 Ca 266/98-23) z důvodů, že nebyla naplněna žádná z podmínek obnovy předpokládaná v ust. § 62 spr. řádu. Rozhodnutí žalovaného žalobkyně označila za nezákonné, když původní rozhodnutí bylo vydáno na základě nesprávně zjištěného skutečného stavu věci a návrhem byly označeny nové skutečnosti a důkazy, které mohly mít podstatný vliv na rozhodnutí o restitučním nároku.

Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě poukázal na důkazy, o které se opíralo rozhodnutí o restitučním nároku s tím, že se jednalo o důkazy dostatečně odůvodňující závěr o neexistenci restitučního důvodu a s tím, že nová tvrzení žalobkyně v návrhu na obnovu nekorespondovala s listinnými důkazy. Proto neshledal důvod ke zrušení rozhodnutí o nepovolení obnovy restitučního řízení.

V daném případě jde o věc, která na Nejvyšší správní soud přešla podle ust. § 132 zákona č. 150/2002 Sb., o soudním řádu správním (s.ř.s.) z Vrchního soudu v Praze. Nejvyšší správní soud ve věcech neskončených vrchními soudy dokončí řízení zahájená před těmito soudy jako soud prvního stupně. Podle ust. § 130 s.ř.s. se neskončená řízení podle části páté o.s.ř. účinného přede dnem účinnosti tohoto zákona dokončí podle ustanovení části třetí hlavy druhé dílu prvního s.ř.s. To se však netýká věcí, o nichž má od 1. ledna 2003 jednat a rozhodovat soud v občanském soudním řízení; v takových případech postupuje Nejvyšší správní soud podle ust. § 68 písm. b) o.s.ř.

V daném případě se věcně jedná o rozhodnutí podle § 9 zákona č. 229/1991 Sb., ve znění po novele provedené zákonem č. 30/1996 Sb., přitom není rozhodné, že jde o nepovolení obnovy takového řízení. Předmětem řízení byl restituční nárok, který je třeba považovat za věc spadající do práva soukromého, neboť je zde rozhodováno správními orgány o vlastnickém právu k nemovitostem. Právo vlastnické je evidentně právem soukromým a soukromé právo vyžaduje vyšší stupeň soudní ochrany, než jaký mu byl poskytován ve správním soudnictví podle právní úpravy účinné do 31.12.2002. Proto zákonodárce stanovil v soudním řádu správním v ust. § 68 písm.b), že žaloba ve správním soudnictví je nepřípustná, jde-li o rozhodnutí správního orgánu v soukromoprávní věci, vydané v mezích pravomoci správního orgánu. Nově od 1.1.2003 budou v souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva takové věci projednávat a rozhodovat obecné soudy podle novelizované části páté občanského soudního řádu. Tato nová právní úprava poskytne soukromým právům větší ochranu, neboť soud nebude pouze provádět přezkum správního rozhodnutí, ale je povolán k tomu, aby případně sám rozhodl o věci; není tedy pouze orgánem oprávněným v případě zjištěné nezákonnosti postupu správního orgánu napadené rozhodnutí zrušit, jako tak dosud činily soudy ve správním soudnictví.

Nejvyšší správní soud proto podle ust. § 46 odst. 2 s.ř.s. odmítl žalobu žalobkyně na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu, čímž dochází ke skončení řízení ve správním soudnictví, v rámci poučení pak žalobkyni soud poučuje o následcích tohoto odmítnutí a možnosti domáhat se novou žalobou u obecného soudu rozhodnutí v uvedeném novém řízení poskytujícím soukromým právům větší ochranu.

O nákladech řízení rozhodl soud podle ust. § 60 odst. 3 s.ř.s., kdy žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, které bylo ukončeno odmítnutím žaloby.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení nejsou opravné prostředky přípustné.

Žalobkyně může do jednoho měsíce od právní moci tohoto usnesení podat v této věci žalobu podle části páté o.s.ř. k příslušnému okresnímu (obvodnímu) soudu, v tom případě účinky procesních úkonů v původním řízení zůstávají zachovány .

V Brně dne 4. února 2003

JUDr. Petr Příhoda

předseda senátu